

Protokół Nr I/U/24
z uroczystej sesji Rady Miasta Szczecin
odbytej w dniu 05 lipca 2024 r.
w sali sesyjnej (Szczecin, pl. Armii Krajowej 1)

Początek obrad w dniu 05 lipca 2024 r.:

- godz. 09.30

Zakończenie obrad:

- godz. 11.45

W dniu 05 lipca 2024 r. w sesji udział wzięli:

- Radni Rady Miasta Szczecin - lista obecności stanowi załącznik nr 1 do protokołu,
 - Prezydent Miasta i Jego Zastępcy – lista obecności stanowi załącznik nr 2 do protokołu,
 - dyrektorzy Urzędu Miejskiego w Szczecinie,
 - Dyrektorzy/Kierownicy Miejskich Jednostek Organizacyjnych,
 - zaproszeni goście - lista obecności stanowi załącznik nr 3 do protokołu,
- oraz przedstawiciele mediów i mieszkańcy miasta.

Przystąpiono do realizacji punktu 1 porządku obrad:

1. Otwarcie sesji i stwierdzenie quorum.

P. Bartnik – Przewodniczący obrad poprosił wszystkich o powstanie i wprowadzenie sztandaru Miasta Szczecin przez poczet sztandarowy.

Następnie Przewodniczący obrad poprosił o odegranie hejnału Miasta Szczecin.

P. Bartnik – Przewodniczący obrad powitał przybyłych na I uroczystą sesję Rady Miasta Szczecin: Ambasadorów Szczecina, Tomasza Grodzkiego – Posła na Sejm RP, Patryka Jaskulskiego – Posła na Sejm RP, Prezydenta Miasta i Jego Zastępców, radnych zaproszonych gości i mieszkańców miasta.

Następnie Przewodniczący obrad w oparciu o przedłożoną listę obecności stwierdził, że na sali jest quorum, zatem obrady Rady będą prawomocne. Oświadczył, że w związku z tym otwiera I uroczystą sesję Rady Miasta Szczecin.

Porządek obrad stanowi załącznik nr 4 do protokołu.

Wniosków o zmianę porządku obrad nie zgłoszono.

P. Bartnik – Przewodniczący obrad oświadczył, że porządek obrad I uroczystej sesji jest następujący:

1. Otwarcie sesji i stwierdzenie quorum.
2. Wręczenie Medali za Zasługi dla Miasta Szczecina.
3. Nadanie honorowych tytułów „Ambasador Szczecina 2024”.
4. Zamknięcie obrad.

Przystąpiono do realizacji punktu 2 porządku obrad:

2. Wręczenie Medali za Zasługi dla Miasta Szczecina.

P. Bartnik – Przewodniczący obrad - W dniu dzisiejszym obchodzimy 79 rocznicę oficjalnego przekazania Szczecina Polsce. W 1945 r. do Szczecina przyjeżdżali przesiedleńcy z Kresów Wschodnich, z Niemiec i różnych stron Polski. Po ciężkich latach wojny wielu z nich postanowiło na zawsze związać swoje życie właśnie z polskim Szczecinem, dlatego w tym wyjątkowym dniu pamiętamy także o nich, Pionierach Miasta Szczecina, którzy wzięli na swoje barki odbudowę tego miasta upatrując w jego rozwoju nadziei na lepsze i spokojne życie.

– Stefania Biernat

P. Bartnik – Przewodniczący obrad - Tradycją stało się, że w tym wyjątkowym dniu Rada Miasta Szczecin przyznaje swoje odznaczenie, jakim jest Medal za Zasługi dla Miasta Szczecina. W tym roku w uhonorowaniu zasług dla naszego Miasta, Rada Miasta Szczecin postanowiła przyznać Medal za Zasługi dla Miasta Szczecina Pani Stefanii Biernat. O wygłoszenie laudacji proszę Krzysztofa Romianowskiego – Radnego Rady Miasta Szczecin.

K. Romianowski – *„Szanowna Pani Stefania, Szanowny Panie Przewodniczący, Szanowny Panie Prezydencie, Wysoka Rado, Szanowni goście, wygłoszenie laudacji do wyróżnienia medalem za zasługi dla miasta Szczecina dla Pani radnej Stefanii Biernat jest dla mnie ogromnym zaszczytem.*

Cały życiorys Pani Przewodniczącej Stefanii Biernat charakteryzuje się pomocą i wsparciem dla drugiego człowieka. Z pełnym przekonaniem mogę powiedzieć, że Pani postawa społeczna, która była i jest wzorowa przyczyniła się do rozwiązania wielu problemów ludzkich. Jest Pani osobą, która żyje dla innych, aby pomagać i wspierać.

Pani zaangażowanie w sprawy społeczne oraz zawodowe jest na najwyższym poziomie. Cechuje Panią, pracowitość, konsekwencja, skuteczność, empatia i co ważne szacunek do drugiego człowieka. Jest Pani wizjonerką, dzięki czemu wdrożyła Pani wiele ważnych projektów, które funkcjonują do dziś, zarówno w oświacie jak i w życiu społecznym oraz politycznym.

Każdy z nas obecny na tej Sali, zna Panią doskonale. Jedni z pracy zawodowej, inni z pracy społecznej i każdy z nas na tej Sali powie jedno, Stefania Biernat, to dobru i uczciwy człowiek. Jest Pani ikoną szczecińskiej oświaty. Po ukończeniu studiów wyższych na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu rozpoczęła Pani swoją drogę w szczecińskiej oświacie.

Całe życie zawodowe poświęciła Pani na pracę z dziećmi oraz młodzieżą. Wykształciła tysiące młodych mieszkańców Naszego miasta. Zaraz po ukończeniu studiów Pani Stefania Biernat, rozpoczęła pracę jako nauczyciel fizyki w Szkole Podstawowej nr 41 w Szczecinie, następnie została dyrektorem Zasadniczej Szkoły Budownictwa Rolniczego w Szczecinie.

Od 1985 roku była Pani związana ze Szkołą Podstawową nr 71 w Szczecinie, w ukochanym Dąbiu. Na początku w roli wicedyrektora szkoły, a następnie jako dyrektor. Przez ten czas wielu młodych szczecinian widziało w Pani nie tylko dyrektora czy nauczyciela fizyki, ale przede wszystkim wspianego pedagoga, pedagoga, który z pasją zawsze potrafił pomóc, doradzić i wskazać właściwą drogę, którą należało podążać.

W swojej pracy zawodowej jako dyrektor placówek szkolnych, szkoliła Pani młodzież w zawodach: kierowca, stolarz, tokarz, ślusarz, hydraulik, betoniarz, mechanik maszyn budowlanych. Za swoją pracę zawodową została Pani wielokrotnie

nagradzana przez różne organy i instytucje. Otrzymała Pani Srebrną odznakę zasłużonych dla OHP, Nagrodę Dyrektora Zasadniczej Szkoły Budownictwa, dwukrotnie Nagrodę Inspektora Oświaty i Wychowania, Złoty Krzyż Zasługi, Nagrodę Kuratora Oświaty, oraz trzykrotnie nagrodę Prezydenta Miasta Szczecin.

Duża wiedza oraz bogate doświadczenie życiowe i zawodowe, a także ogromna życzliwość w podejściu do ludzi, bezstronność i niezachwiane poglądy moralne pozwoliły na dwukrotne pełnienie funkcji Przewodniczącej komisji dyscyplinarnej dla Nauczycieli przy Wojewodzie Zachodniopomorskim.

Przez całą swoją karierę zawodową brała Pani udział w szeregu konferencji zarówno krajowych oraz międzynarodowych dotyczących edukacji oraz kształcenia dzieci i młodzieży.

W tym miejscu Szanowni Państwo pozwolę sobie przytoczyć słowa Janusza Korczaka, polskiego lekarza, pedagoga, pisarza. „Dzieci rodzą się ze skrzydłami, a nauczyciele pomagają im je rozwinąć”. Te słowa Pani Stefania, idealnie obrazują Pani misję jako pedagoga, nauczyciela oraz dyrektora szkół, rozwinęła Pani tysiące skrzydeł szczecińskich dzieci oraz szczecińskiej młodzieży. Za co serdecznie dziękujemy.

Wyróżnienie, które dziś Pani otrzyma przyznawane jest za Zasługi dla Naszego miasta.

Jako samorządowiec, radna Miasta Szczecina, można powiedzieć, że była Pani w szczecińskim samorządzie od samego początku. Już 27 maja 1990 roku w pierwszych wolnych wyborach samorządowych uzyskała Pani zaufanie mieszkańców zdobywając mandat Radnej z listy obozu solidarności. Była, to ciężka kadencja, bo wówczas wszyscy radni uczyli się demokracji. Jednakże już wtedy było widać Pani ogromne zaangażowanie na rzecz mieszkańców naszego miasta oraz niezwykle skuteczną w działaniu. To właśnie w tej pierwszej, historycznej i niezwykle ważnej dla Polskiej demokracji kadencji uczestniczyła Pani w pracach wielu komisji w radzie miasta oraz poza nią. Pozwolę sobie wspomnieć o tych najważniejszych wydarzeniach ze wspomnianej kadencji.

Jako doświadczonego pedagoga i dyrektora oświaty, Wojewoda Zachodniopomorski oddelegował Panią do Szwecji w roli obserwatora funkcjonowania tamtejszych szkół. Uczestniczyła Pani w polsko-amerykańskiej konferencji dotyczącej praw dziecka, bezrobociu oraz problemów alkoholowych.

Podczas trwania pierwszej kadencji samorządu Szczecina przypadła rocznica 750-lecia nadania praw miejskich Szczecinowi. Wydarzenie, to wymagało dużego zaangażowania i profesjonalizmu, ale właśnie to są te cechy, które przedstawiają nam obraz Pani Przewodniczącej Stefanii Biernat.

Jednym z ważniejszych zadań, których podjęła się Pani Przewodnicząca w pierwszej kadencji samorządu była opieka nad przedstawicielami ziomkostw między innymi Przewodniczącym Ojczystego Koła Szczecinian Związku Pomorzan, Dyrektorem Zarządu ziomkostw oraz członkiem zarządu ziomkostw. Empatia oraz życzliwość i szacunek do drugiego człowieka. Z którego jest Pani powszechnie znana, utworzyło nieść przyjaźni i sympatii, które były utrzymywane przez długie lata.

Do szczecińskiego samorządu wróciła Pani w 2006 roku, uzyskując jeden z najwyższych wyników w wyborach, co pokazało, że cieszy się Pani dużym poparciem mieszkańców Szczecina. Nigdy nie zapomniała Pani o swojej ukochanej oświacie, czego przykładem była praca w komisji Edukacji Rady Miasta Szczecin. Zawsze zwracała Pani uwagę również na Bezpieczeństwo oraz Zdrowie, i również w tych komisjach bezpieczeństwa oraz zdrowia pracowała Pani na rzecz mieszkańców naszego miasta.

W kolejnych wyborach samorządowych w latach 2010, 2014 oraz 2018 uzyskiwała Pani coraz wyższe poparcie mieszkańców Szczecina. Rok 2010 był początkiem współpracy klubu radnych Prawa i Sprawiedliwości z Prezydentem Piotrem Krzystkiem, to właśnie w tej kadencji została Pani przewodniczącą komisji Edukacji Rady Miasta Szczecin. Była Pani mocno zaangażowana w nowe, ważne inwestycje,

które miały powstać w Szczecinie. Z pewnością do tych kluczowych można zaliczyć Filharmonię Szczecińską, Szczeciński Szybki Tramwaj czy halę widowiskowo sportową. Niezależnie od tego czy była Pani w opozycji czy koalicji, zawsze pamiętała Pani o tych najbardziej potrzebujących, a nawet bardzo często wykluczonych mieszkańcach Naszego miasta. To właśnie dlatego pracowała Pani w komisji ds. rozwiązywania problemów alkoholowych.

Była Pani jednym z organizatorów konkursy „Trzeźwa młodzież – jasna przyszłość”. Wraz z przedstawicielami policji oraz kuratorami społecznymi organizowała Pani spotkania z młodzieżą, gdzie rozmawiano o skutkach i konsekwencjach spożywania alkoholu. Pomimo, tego że już w tym czasie nie pracowała Pani jako nauczyciel, to miłość i powołanie do tego zawodu jest z Panią cały czas. Pani Stefania Biernat odwiedziła wszystkie gimnazja na terenie Prawobrzeża, rozmawiając z tysiącami uczniów.

W kolejnych latach pracy w samorządzie była Pani niezwykle aktywną i skuteczną radną. To dzięki Pani zaangażowaniu udało się doprowadzić do rozbudowy Szkoły Podstawowej nr 59, utworzenia nowego przedszkola przy CKS na osiedlu Słonecznym, powstania boisk typu Orlik przy SP 71, Liceum Ogólnokształcącym nr 3, SP nr 65, powstania boiska sportowego przy SP 23 czy wybudowania nowej hali sportowej przy SP nr 65.

Wspierała Pani również szczecińskich seniorów, czego efektem jest Akademia Aktywnego Seniora w Dąbiu, Dzienny Dom Pobytu dla osób starszych w Zdrojach czy Filia Uniwersytetu Trzeciego Wieku na Prawobrzeżu.

Szanowni Państwo,

efekty działań Pani Przewodniczącej Stefanii Biernat wychodzą zdecydowanie dalej niż oświata czy sprawy społeczne. To dzięki Pani staraniom zmodernizowano ulice Szybowcową, Wiosenną, Macedońską, Kamieńską, Bośniacką czy w końcu ulicę Struga.

Poprawiono bezpieczeństwo na ulicy Dąbskiej poprzez zamontowanie lamp ulicznych. Wybudowano rondo przy ulicy Goleniowskiej i Pomorskiej, oświetlono zabytkową katedrę w Dąbiu, postawiono Pomnik 12 Pułku Ułanów Podolskich w Zdrojach oraz Pomnik Księdza Kazimierza Świątlińskiego przy Placu Słowiańskim w Dąbiu.

Głos mieszkańców był zawsze dla Pani najważniejszy, to między innymi dlatego udało się skutecznie zawalczyć o dwa ważne parkingi w Dąbiu, jeden przy cmentarzu drugi przy SP 71.

Efekty Pani wieloletniej pracy dla Szczecina zostały docenione w lutym 2018 roku przez Radę Miasta Szczecin, to właśnie wtedy została Pani wybrana na Przewodniczącą Rady Miasta. W dość krótkim 9 miesięcznym okresie sprawowania tej zaszczytnej funkcji udało się sporo zrobić.

Doprowadziła Pani do uaktualnienia Statutu Rady Miasta Szczecin, wprowadzono nowy regulamin radnego, który jasno określa uczestnictwo w komisjach stałych, zorganizowała Pani po 9 letniej przerwie konwent przewodniczących miast wojewódzkich. Była Pani Przewodniczącą, która bezstronnie pełniła swój mandat wysłuchując każdą ze stron sceny politycznej oraz poświęcając uwagę każdemu z należytym szacunkiem.

Pani Przewodnicząca Stefania Biernat od 1995 roku, jest członkiem Akcji Katolickiej, gdzie przez 4 kadencje pełniła funkcję Prezesa diecezjalnego instytutu Akcji Katolickiej, a przez jedną kadencję była w zarządzie krajowym.

Zasiada w Krajowej radzie politycznej Prawa i Sprawiedliwości oraz pełni funkcję pełnomocnika koła Prawa i Sprawiedliwości Prawobrzeże.

W 2018 roku została odznaczona Wielkim Orderem Świętego Ottona z Bambergu za wyrazistą katolicką postawę, w dziele formacji młodego pokolenia, za wieloletnie chrześcijańskie zaangażowanie w sprawy społeczne i życie samorządowe miasta i regionu, a także za prowadzenia dzieła Akcji Katolickiej.

Na zakończenie pozwolicie Państwo, że posłużę się pewnym cytatem: „Liderem jest ten, kto widzi więcej niż inni, patrzy dalej niż inni i kto dostrzega rzeczy zanim zobaczą je inni” i Pani jest właśnie takim liderem.”

Paweł Bartnik - Przewodniczący Rady Miasta Szczecin oraz Wiceprzewodniczący dokonali wręczenia medalu, dyplomu i legitymacji Stefanii Biernat.

Stefania Biernat – podziękowała za wyróżnienie.

– **Bazyli Baran**

P. Bartnik – Przewodniczący obrad - O wygłoszenie laudacji proszę Pana Przemysława Słowika – Radnego Rady Miasta Szczecin.

P. Słowik – „Szanowni Państwo,
*dzisiaj mamy zaszczyt uhonorować niezwykłego człowieka, który dawno temu do Szczecina przyjechał, w Szczecinie pozostał i nasz Szczecin wzbogacił swoją osobą – doktor Bazyli Barana. Jego wkład w rozwój edukacji, szkolnictwa wyższego, psychologii, samorządu i życia społecznego Szczecina jest nieoceniony, a jego osiągnięcia są dowodem na to, jak wiele może zdziałać **jeden zdeterminowany człowiek**.*

Bazyli Baran jest bardzo aktywnym Szczecinianinem. Swoim zaangażowaniem, doświadczeniem i działalnością społeczną mógłby obdarować 3 albo 4 życiorysy. Gdyby zliczyć wszystkie pełnione funkcje zawodowe i społeczne i lata na pełnionych stanowiskach, tylko te od czasu kiedy Bazyli zamieszkał w Szczecinie, to wyszłoby ponad 100 lat działalności! Jak sam mówi, nigdy nie pracował na mniej niż 3 etatach. Spróbuję Państwo chociaż w ułamku przybliżyć tę działalność. Gdyby szukać jednego słowa, jednej kategorii, która była kluczowa w życiorysie doktora Barana, myślę, że to byłaby EDUKACJA. Zawsze był związany z edukacją, pedagogiką, kształceniem dorosłych i pomocą dla najmłodszych.

Doktor Bazyli Baran poświęcił szkolnictwu wyższemu ponad cztery dekady swojego życia, dokładnie 41 lat. Bazyli przyjechał do grodu Gryfa, tylko na rok. To był rok 1973. Szczecin urzekł go swoją otwartością - kiedy wyjeżdżał z Gdańska mówili mu, że to dziki zachód, a okazało się, że to miasto otwarte na zmiany, różnorodne, pełne pomysłów. Na rozmowę o pierwszą pracę w Szczecinie pojechał tramwajem na Pomorzany. Tam przy trzepaku na którym docent Suszek wieszał pieluchy swoich dzieci, ustalił warunki swojej pierwszej pracy jako asystenta w zakładzie psychologii na Wyższej Szkole Pedagogicznej w Szczecinie. Od tego jednego roku, który miał być tylko na chwilę, minęło już 51 lat od kiedy Bazyli Baran został Szczecinianinem.

Na kartach historii PRL jest wiele mrocznych momentów. Jedną z takich mrocznych kart jest stworzenie eksperymentalnego ośrodka resocjalizacyjnego w Podgrodziu w latach 70-tych. Pod patronatem komunistycznego wiceministra obrony narodowej, powstał ośrodek gdzie trafiali młodociani przestępcy z wyrokami sądowymi. W ramach eksperymentu do ośrodka skierowano również dzieci w wieku przedszkolnym i grupę dziewcząt do 12 roku życia ze spraw opiekuńczych, zakładając, że młodociani przestępcy dokonają resocjalizacji poprzez opiekę nad dziećmi. Zamiast ośrodka resocjalizacji powstało miejsce jak z horroru. W 1978 roku doktor Baran wraz z zespołem Kuratorium Oświaty w Szczecinie wizytował placówkę w Podgrodziu, gdzie przez 2 tygodnie prowadził obserwacje w ramach swoich badań naukowych. Widząc koszmar tego miejsca, nie poprzestał na tej jednej wizycie. Nie zignorował tego co widział. Przez ponad dwa lata zbierał dowody i przeszukiwał materiały sądowe, interweniował na wysokich szczeblach władzy. Jego determinacja i praca śledcza doprowadziły do zamknięcia tej eksperymentalnej placówki, która była miejscem wielkiego cierpienia. Była to walka dobra ze złem,

gdzie **jeden zdeterminowany człowiek** stanął przeciwko systemowej machinie. Przede wszystkim - **Nie był obojętny**.

Z komuną walczył również będąc w Solidarności (od 1980). Współorganizował Uczelnianą Komisję Solidarność na WSP w Szczecinie, której przewodniczył do czasu stanu wojennego i później już w wolnej Polsce na Uniwersytecie Szczecińskim w latach 1998-2012. Za komuny zorganizował PIERWSZY zespół redakcyjny ogólnopolskiego tygodnika "Jedność" tworzonego przez Solidarność. Żyjąc i pracując w komunistycznym systemie **Nie był obojętny**.

Gdy w 1985 roku WSP przekształciła się w Uniwersytet Szczeciński doktor Baran kontynuował swoją karierę akademicką osiągając kolejne sukcesy i rozwijając nowe kierunki na wyższej uczelni. W roku 1990 został kierownikiem zespołu doradców Kuratora Oświaty, obecnego przewodniczącego rady miasta Pawła Bartnika. W latach 90-tych kierował Zakładem Psychologii w Instytucie Pedagogiki i Psychologii, a następnie Zakładem Psychologii Rozwojowej, Wychowawczej i Społecznej. Po transformacji ustrojowej w Polsce, jego zaangażowanie w sprawy edukacji i samorządu było nieocenione.

W 1990 rozpoczęła działalność Fundacja Rozwoju Demokracji Lokalnej która zaczęła się od 100 dolarów profesora Regulskiego przeznaczonych na organizację Wyższych Szkół Samorządu Terytorialnego. Jedna z czterech placówek w całej Polsce powstała właśnie w Szczecinie, a w jej władzach powołano doktora Barana. Pełniącego z niej różne funkcje na przestrzeni lat, prorektora i dziekana. Później w ramach przekształceń szczecińskiej placówki groziła likwidacja, ale Bazyli wraz z grupą innych wykładowców pojechał do Warszawy walczyć o pozostawienie uczelni w Szczecinie. **Nie był obojętny**.

W latach 80-tych i 90-tych prowadził również zajęcia w Studium Pedagogicznym Akademii Rolniczej oraz pracował jako psycholog w Państwowym Młodzieżowym Ośrodku Wychowawczym, który w tamtym czasie był najlepszym tego typu ośrodkiem w Polsce. Bardzo możliwe, że bez Bazylego Barana nie byłoby legendarnej trzynastki. W roku 1990 wraz z ówczesnym kuratorem Pawłem Bartnikiem założyli zespół ds. utworzenia liceum pod patronatem US. To dzięki ich determinacji powstało znane w całej Polsce XIII Liceum Ogólnokształcące w Szczecinie, którego pierwsza tymczasowa siedziba mieściła się przy ul. Romera.

Ogromna część pracy zawodowej i naukowej doktora Barana to przede wszystkim praca ze studentami. Był promotorem setek prac magisterskich i licencjackich. W 1998 roku zorganizował powstanie na US Międzywydziałowego Studium Kształcenia Pedagogicznego, co zaowocowało edukacją tysięcy nauczycieli. Osobiście wykształcił całe pokolenia przyszłych nauczycieli i nauczycielek, którzy dziś kształtują kolejne pokolenia mieszkańców Szczecina i regionu.

Sam byłem jednym ze studentów, który na swojej drodze edukacyjnej spotkał doktora Bazylego Barana. Byłem studentem anglistyki, który walczył z biurokratyczną znieczulicą Uniwersytetu Szczecińskiego. Wystarczyło jedno spotkanie z doktorem Baranem wystarczyło, żeby wysłuchał, zrozumiał i pomógł znajdując rozwiązanie. **Nie był obojętny**.

W 2006 roku z listy Platformy Obywatelskiej po raz pierwszy został Radnym Miasta a jego kariera samorządowa, trwała nieprzerwanie przez 4 kadencje do roku 2024. Od razu w pierwszej kadencji został Przewodniczącym Rady Miasta. Jaka myśl mu wtedy przyświecała? - "Jak się jest przewodniczącym, trzeba robić rzeczy wielkie". I tak powstał pomysł Szczecińskiej Wyższej Szkoły Artystycznej. Bardzo możliwe, że bez Bazylego Barana nie byłoby Akademii Sztuki w Szczecinie. W Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego, razem z Sylwestrem Ostrowskim wymieniali zalety i możliwości Szczecina w zakresie sztuk plastycznych i muzycznych. Pytając retorycznie dlaczego w Szczecinie nie ma szkoły wyższej? Usłyszał, że nikt nie złożył takiego wniosku. Bazyli z ramienia Prezydenta Szczecina i Wojewody Zydorowicza zorganizował zespół, który pod jego kierunkiem doprowadził do przygotowania

wniosku o utworzenie Akademii. Jak wspomina Sylwester Ostrowski w ciągu 3 dni zebrali prawie 30 tysięcy podpisów pod wnioskiem, który wspólnie z senator Magdaleną Kochan i Bazylim Baranem zawieźli do Marszałka Sejmu.

Podpisy zbierano fizycznie, nie online ;)

W kadencji 2014-2018 był przewodniczącym Komisji ds. Rozwoju i Promocji miasta. Prawdopodobnie przeprowadził jedyne posiedzenie komisji Rady Miasta w Polsce, która obradowała na wysokości ponad 1 km. Kiedy trzeba było zainteresować radnych problemem aeroklubu, który potrzebował środków na remont pasa startowego, Bazyli zorganizował dla całej komisji lot nad miastem. Jak wspomina, to jedyna komisja w której dziennikarze odmówili udziału i nie wsiadli do samolotu.

Doktor Baran był nie tylko radnym, ale również obrońcą praw słabszych i mniejszości. Zdeterminowany potrafił "wychodzić" każdą sprawę, która wymagała interwencji. Sam wspomina jak np. zablokował likwidację stołówki i kuchni w ośrodku dla osób głuchych i niedosłyszących, która obecnie jest najlepszą tego typu placówką w Polsce. Swoją determinacją doprowadził w ostatniej kadencji do powstania Zespołu Nazewnictwa Ulic. W jednej tylko kadencji zespół zaopiniował prawie 300 nazw ulic i placów w Szczecinie dbając o ład i spójność nazewnictwa. To z jego inicjatywy powstał plac Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy.

Odznaczenie, które dzisiaj przyznamy doktorowi Baranowi nie jest jedynym w jego karierze. Za działalność naukową otrzymał Złoty Krzyż Zasługi i Medal Komisji Edukacji Narodowej. W 1999 r. otrzymał Medal Uniwersytetu Szczecińskiego za wkład w rozwój uczelni. Za działalność w opozycji antykomunistycznej otrzymał odznakę honorową i status osoby prześladowanej i represjonowanej.

Ostatnie odznaczenie otrzymał niedawno w roku 2022. Uciekając przed wojną po napaści Rosji, do ośrodka olimpijskiego w Wałczu trafiło około 30 zawodników młodzieżowej kadry pływackiej z Ukrainy. Niestety na miejscu nie mieli możliwości kontynuowania nauki w szkole. Jeden zdeterminowany człowiek postanowił ściągnąć całą kadrę do Szczecina, gdzie młodzież mogła nie tylko trenować na miejskich obiektach ale również uczyć się w naszych szkołach ponadpodstawowych. Bazyli "wychodził" to w kilka tygodni, ale w końcu cała grupa została przeniesiona do Szczecina. **Nie był obojętny.** W interpelacjach tego nie znajdziecie. Za tę pomoc dla kadry pływackiej Bazyli Baran został odznaczony medalem godnościowym przez Prezydenta Ukrainy Wołodymyra Zełenskigo.

To tylko kilka z wielu przykładów jego wielkiego serca i gotowości do pomocy.

Fanatyk pływania i żeglarz. Prawdopodobnie pierwszy Szczecinianin, który brał udział w tak dobrze nam znanych regatach The Tall Ships Races, jeszcze na długo zanim zostaliśmy gospodarzem imprezy. W 1974 roku, kiedy The Tall Ships Races po raz pierwszy były organizowane w Polsce, w Gdańsku, Bazyli brał ślub z Krystyną na pokładzie jachtu Leonida Teligi Opty właśnie podczas regat. Z żeglarstwem morskim musiał się rozstać na dwa lata, kiedy usłyszał od agenta bezpieczeństwa, że nie dostanie Klauzuli Morskiej czyli zgody na żeglowanie, Bazyli odparł, że uwielbia też żeglowanie po wodach śródlądowych a na pomorzu zachodnim są fantastyczne jeziora.

Bazyli jest ojcem czwórki dzieci, z których każde odnosi sukcesy w różnych dziedzinach, od aktywizmu, przez sztukę, sport po naukę. Jego życie prywatne i zawodowe jest przykładem różnorodności, zaangażowania i otwartości na drugiego człowieka. W myśl najważniejszego przesłania Mariana Turskiego - Bazyli Baran nigdy nie był obojętny.

Dzisiaj składamy hołd doktorowi Bazylemu Baranowi za jego nieoceniony wkład w rozwój naszego miasta, w rozwój akademickiego Szczecina, w rozwój naszej samorządności."

Paweł Bartnik - Przewodniczący Rady Miasta Szczecin oraz Wiceprzewodniczący dokonali wręczenia medalu, dyplomu i legitymacji Bazylemu Baranowi.

Bazyli Baran – podziękował za wyróżnienie.

– **Profesor Ryszard Wilk**

P. Bartnik – Przewodniczący obrad - O wygłoszenie laudacji proszę Pana Artura Sawczuka - Dyrektora Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Szczecinie.

A. Sawczuk - Dyrektor Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Szczecinie -
„Szanowny Panie Profesorze, Szanowni Państwo Uhonorowani, Panie Senatorze, Panie Pośle, Panie Prezydencie, Panie Przewodniczący Rady Miasta, Panie i Panowie Radni, Państwo Członkowie Zarządu Miasta, zaproszeni Goście, Dzisiejszy dzień jest wyjątkowy, także i dla społeczności Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych, ponieważ osoba, którą mam zaszczyt Państwu przedstawić, z okazji uhonorowania „Medalem Za zasługi dla Miasta Szczecina”, to Absolwent jednego z pierwszych roczników szczecińskiego Plastyka, to Artysta którego praca i pasja kształtowały nie tylko krajobraz artystyczny Szczecina, ale również przyszłość naszego miasta.

Pan Profesor Ryszard Wilk urodził się 16 listopada 1938 r. we wsi Suchowola (woj. lubelskie). Do Szczecina przybył w 1946r., gdyż jego ojciec przez to miasto wracał z obozu koncentracyjnego Sachsenhausen, a mama organizować miała tu polską szkołę. Jak wspominał dzieciństwo i Szczecin w jednym z udzielonych wywiadów: „Dukty wśród gruzu i ruin zapamiętałem”.

Pozwólcie Państwo, iż w tym miejscu nakreślę kontekst historyczny, który uważam za istotny dla zrozumienia źródeł dokonań Pana Profesora, ale i z uwagi na dzisiejsze święto – Urodziny Polskiego Szczecina.

Powojenny Szczecin był miastem wielkich zniszczeń, ogromnych potrzeb ale i wielu możliwości.

Środowisko plastyków zaczynało bardzo skromnie: pierwsza wystawa, która odbyła się 12 grudnia 1945r. prezentowała prace zaledwie czterech artystów. Kolejna, którą otwarto rok później, stała się okazją do zaprezentowania obrazów, grafik i rzeźb już czternastu twórców. W drugiej połowie 1946r. szczecińscy plastycy należący do Poznańskiego Oddziału Związku Artystów Plastyków, pod kierownictwem Mariana Tomaszewskiego, założyli Wolne Studium Plastyki, przekształcone rok później w Ognisko Kultury Plastycznej. Nowo przybyli młodzi twórcy: Guido Reck czy Henryk Boehlke znakomicie wsparli działania artystów starszego pokolenia takich jak np. Marian Tomaszewski, Kazimierz Podsadecki, Bronisław Łukaszewicz czy Zenon Kononowicz. Reck został wiceprezesem Zarządu Okręgu ZPAP w Szczecinie.

W tym czasie w Szczecinie istniały dwie uczelnie wyższe (Akademia Ekonomiczna i Wyższa Szkoła Inżynierska) i pięć szkół średnich oraz dwadzieścia dwie szkoły powszechne. Dnia 1 czerwca 1948r. Guido Reck otrzymał nominację na stanowisko dyrektora Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych. Formalnie szkoła ta została powołana mocą Zarządzenia Ministra Kultury i Sztuki z dnia 5 sierpnia 1948r., jako ósma tego typu placówka w Polsce, a pierwsza na Pomorzu Zachodnim. Od tego czasu przez następne 75 lat stała się jednym z ważniejszych ośrodków życia artystycznego miasta i regionu.

Ogromny wysiłek, zaangażowanie wsparte prywatnymi kontaktami zaowocowały rozpoczęciem nauki dnia 5 września 1948r, w salach kamienicy przy Alei Wojska Polskiego 60, należących do Zarządu Okręgu Związku Artystów Plastyków. Kadre, pierwszy dyrektor skompletował spośród pracowników Wyższej Szkoły Inżynierskiej, Liceum Pedagogicznego oraz artystów zrzeszonych w Zarządzie Okręgu ZPAP. Stanowiło ją dwunastu nauczycieli, z których aż dziesięcioro miało ukończone studia wyższe magisterskie a dwoje przedwojenne seminaria nauczycielskie. Program nauczania został stworzony w następstwie obserwacji szkolnictwa poznańskiego dokonywanych przez Mariana Tomaszewskiego i Guido Recka oraz doświadczeń

całej kadry pedagogicznej. W pracowniach szkoły naukę rozpoczęło 16 uczennic i uczniów.

Szczeciński Plastyk, to historie ludzi z krwi i kości, takich jak wspomniani Marian Tomaszewski, czy Guido Reck, którzy zmaterializowali pomysł stworzenia w Szczecinie szkoły artystycznej. To historie tych dwunastu pierwszych nauczycieli i 16 uczniów pierwszego rocznika, to historie nauczycieli jak np. Państwo Wróblowie, Ewa August to historie dyrektorów jak choćby Maria Fitz, Grzegorz Sztuk czy Zbigniew Zdrowski, który w trakcie nauki, wraz ze szkołą przenosił się z ul. Owocowej na ul. Solskiego, a stamtąd na ul. Kurkową, czy absolwentów jak Grzegorz Moryciński, Andrzej Foryś i właśnie nasz dzisiejszy laureat prof. Ryszard Wilk.

Wokół naszego Plastyka zawsze skupiali się ludzie wrażliwi i nieprzeciętni, prawdziwi i taką postacią jest Profesor Ryszard Wilk.

Dwudziestoletni wówczas Ryszard Wilk ukończył Liceum Plastyczne w 1958 r. skąd trafił jako słuchacz do Studium Nauczycielskiego nr 2 w Szczecinie, na kierunku rysunek i prace ręczne a następnie podjął pracę jako nauczyciel w Szkole Podstawowej nr 45, tzw. „Maciusiu”. Na studia plastyczne, jak mawiał, poszedł aby móc grać na perkusji, co zresztą czyni do dziś. W 1971 r. ukończył z wyróżnieniem Państwową Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych w Gdańsku, na wydziale rzeźby, w pracowni Prof. Alfreda Wiśniowskiego ze specjalnością projektowania rzeźbiarsko-architektonicznego. W 1974 r. rozpoczął pracę dydaktyczną na Politechnice Szczecińskiej, w Zakładzie Rysunku Odręcznego na stanowisku starszego asystenta. W 1980 r. uzyskał kwalifikacje I stopnia, na stanowisko adiunkta Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, na podstawie wystawy autorskiej i pracy tematycznej „Rytmy”. 26 maja 1990 r. uzyskał kwalifikacje II stopnia, na stanowisko docenta, a w kwietniu 1993 r. na stanowisko Profesora Politechniki Szczecińskiej. Jako samodzielny pracownik naukowy realizował własny program dydaktyczny z przedmiotu rzeźba, 16.12.1997 r. otrzymał tytuł Profesora Sztuk Plastycznych. Od 1998 r. kierował zakładem rzeźby w Katedrze Rysunku, Malarstwa i Rzeźby Politechniki Szczecińskiej. Prof. Ryszard Wilk był inicjatorem kierunku Wzornictwo na Wydziale Budownictwa i Architektury Politechniki Szczecińskiej, który zainaugurowano w roku akademickim 2007/08. Współzakładał również Wyższą Szkołę Sztuki Użytkowej w Szczecinie. Od chwili jej powstania w 1993 r. był kierownikiem Pracowni Rzeźby. W 2014 r. przeszedł na zasłużoną emeryturę. Jest członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków i Stowarzyszenia Architektów Polskich. Jako autor kilkudziesięciu wystaw indywidualnych i zbiorowych, niezliczonych prac rzeźbiarskich i wieloprzestrzennych instalacji ceramicznych np. „Labiryntu”- rzeźby-fontanny stworzonej z klinkierowych elementów w formie ściętego prostopadłościanu układających się w kształt kobiety, drzewa i mężczyzny, czy „Próby współbrzmienia” - wielkiej kompozycji strukturalnej złożonej z 2,5 tys. elementów, zainspirowanej strukturą III Symfonii Pieśni Żałosnych Henryka Mikołaja Góreckiego zaprezentowanej w kościele św. Ottona. Jest współautorem realizacji architektonicznych m.in. budynków Kontaktu przy Al. Niepodległości i Domu Handlowego „Kupiec”, przy ul. Bolesława Krzywoustego. Za swoje osiągnięcia artystyczne, naukowe i pedagogiczne uhonorowany został m.in.. Medalem Komisji Edukacji Narodowej 1998 r. Złotym Krzyżem Zasługi 2012 r. Nagrodą Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego „Pro Arte, a za wybitne osiągnięcia w dziedzinie kultury Rada Miasta Gozdnica uchwałą nr XXIII/136/20 z dnia 29.12.2020 r. nadała prof. dr hab. Ryszardowi Wilkowi tytuł Honorowego Obywatela Miasta Gozdnica, gdzie ceramiczne elementy do dziś zwane są „Wilkami”, a obecnie Pan profesor odbierze Medal „Za zasługi dla Miasta Szczecina”,

Szanowni Państwo, dzisiejsze wyróżnienie to nie tylko wyraz uznania za dokonania profesora Ryszarda Wilka, ale także podziękowanie za jego niezłomną pracę na rzecz rozwoju artystycznego i kulturalnego naszego miasta. Profesor Wilk swoją twórczością i pasją inspirowuje kolejne pokolenia artystów i architektów. Wydaje się

również, iż znakomitym zwieńczeniem dzisiejszej uroczystości mogłoby stać się otwarcie odrestaurowanej rzeźby-fontanny „Labirynt”, czego wszystkim nam życzę.

Gratulujemy Panie Profesorze, dziękujemy za wszystko, co Pan dla nas zrobił. Życzymy dalszych sukcesów i niegasnącej inspiracji w pracy twórczej.”

Paweł Bartnik - Przewodniczący Rady Miasta Szczecin oraz Wiceprzewodniczący dokonali wręczenia medalu, dyplomu i legitymacji Ryszardowi Wilkowi

Ryszard Wilk – podziękował za wyróżnienie.

Przystąpiono do realizacji punktu 3 porządku obrad:

3. Nadanie honorowych tytułów „Ambasador Szczecina 2024”.

P. Bartnik – Przewodniczący obrad – Tytuł Ambasador Szczecina przyznawany jest od 2000 roku w uznaniu za zasługi i osiągnięcia osobiste, które przyczyniły się do promocji naszego miasta, rozślawiając jego dobre imię i wizerunek w kraju i zagranicą.

Tytuł ten jest nadawany przez Prezydenta Miasta Szczecin i jest wyrazem uznania dla osób i instytucji, które zawsze z dumą i godnością reprezentują Szczecin.

W br. roku do grona Honorowych Ambasadorów dołączają: dr n. med. Marek Lickendorf i Andrzej Łazowski.

– **dr n. med. Marek Lickendorf,**

P. Bartnik – Przewodniczący obrad poprosił Panią Ewę Cudnik – Prezes zarządu Fundacji Thebestofszczecin o wygłoszenie laudacji.

Ewa Cudnik - Prezes zarządu Fundacji Thebestofszczecin – „Szanowny Panie Prezydencie, Panie Przewodniczący, Radni Rady Miasta, Laureaci Honorowego tytułu „Ambasador Szczecina” 2024, Szanowni Państwo i Drodzy goście, Przypadł mi w udziale zaszczyt i przyjemność przedstawienia Państwu sylwetki tegorocznego laureata Honorowego Tytułu „Ambasador Szczecina” 2024 – Pana dr n. med. Marka Lickendorfa, którego osobiście rekomendowałam do tego tytułu. Pozwolę sobie w skrócie przedstawić wybrane aspekty z bogatej działalności zawodowej i społecznej Pana Marka.

Pan dr n. med. Marek Lickendorf - szczecinian, Absolwent Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego, doktor Neurochirurg z 25 letnim stażem pracy i wielkimi osiągnięciami w rozwoju polskiej neurochirurgii na rzecz dorosłych i dzieci. Lekarz z powołania, bezwarunkowo oddany pacjentom oraz pracy zawodowej. Wspaniały człowiek, który otacza swoją opieką pacjenta niczym najlepszego przyjaciela.

Jest współtwórcą najnowocześniejszego w Polsce Oddziału Klinicznego Neurochirurgii Dziecięcej Szpitala Zdroje w Szczecinie. Współpracując z Profesorem Leszkiem Saganem wprowadza techniki operacyjne do tej pory niedostępne dla dzieci w naszym kraju, korzystając przy tym najnowszych rozwiązań technicznych. Między innymi stosowana laseroterapia mózgu pozwala mikroinwazyjnie operować ogniska patologiczne, co przekłada się na minimalizację możliwych komplikacji neurologicznych.

Pan Marek Lickendorf angażuje się także bardzo mocno w społecznie życie naszego miasta. W wolnym czasie prowadzi darmowe neurochirurgiczne portale edukacyjne i konsultacje w social media, doradzając rodzicom w podjęciu właściwej decyzji w walce o zdrowie dzieci. Ponadto jest założycielem i prezesem "Fundacji Anioly lubią

Żywioty", która zajmuje się promocją rehabilitacji osób przewlekle chorych w środowisku naturalnym.

W ramach jej działalności powołano "Sekcję Żeglarską dla Osób z Niepełnosprawnościami" w Centrum Żeglarskim w Szczecinie w 2018 r. Dzięki niej dzieci i osoby dorosłe z całej Polski mogą poznać piękno sportu na niewywracanych specjalistycznych jachtach i brać udział w regatach wychodząc poza ograniczenia swego ciała. W czasie pandemii pan Marek współtworzył "Zachodniopomorską Grupę Medyczną", która stworzyła i produkowała adaptacje różnego rodzaju masek na potrzeby najważniejszych oddziałów chirurgicznych, kardiologicznych, Intensywnej Terapii i Radiologii w naszym regionie.

Obecnie pan Marek realizuje kolejny unikatowy ogólnopolski projekt pn. "Koalicja Zdrowego Dziecka". Zrzesza on setki terapeutów wielu specjalności na rzecz leczenia dzieci i wsparcia ich rodzin już od momentu ich narodzin. „Ogromne doświadczenie, wiedza, uśmiech, humor oraz genialna współpraca z fizjoterapeutami to cechy doktora”, tak mówią o nim osoby współtworzące projekt.

Nasz Ambasador Szczecina to także miłośnik zwierząt i animaloterapii. Wdraża kolejne pomysły wspierające dzieci w pokonywaniu stresu w kontakcie z przychodniami i szpitalami, tworząc z Fundacją projekt pn. "Zwierzaki leczą Dzieciaki".

Pańska działalność w dziedzinie medycyny oraz w sferze społecznej jest bardzo obszerna. Niesienie pomocy drugiemu człowiekowi, różnorodne aktywności na rzecz dzieci, tworzenie nowoczesnych oddziałów klinicznych to bardzo szlachetne przymioty. Organizowane przez Pana liczne projekty promujące rehabilitację osób przewlekle chorych, wykraczają niejednokrotnie poza zawód lekarza i zasługują na najwyższe wyrazy uznania.

Szanowny Panie Marku!

to dla mnie wielki honor i przyjemność, móc publicznie podziękować Panu za ogromny wkład w budowanie pozytywnego wizerunku Szczecina. Pańska praca jest powodem do satysfakcji i dumy dla naszego miasta. Serdecznie gratuluję nadania tytułu honorowego „Ambasador Szczecina”. Życzę Panu wszelkiej pomyślności oraz realizacji swoich pasji i planów, zarówno tych osobistych jak i zawodowych.”

Po wygłoszeniu laudacji Pan Piotr Krzystek - Prezydent Miasta złożył gratulacje i wręczył legitymację kwiaty, dyplom i ryngraf.

dr n. med. Marek Lickendorf – podziękował za wyróżnienie.

– Andrzej Łazowski

P. Bartnik – Przewodniczący obrad poprosił Pana dr Marka Łuczaka - Komisarza policji, doktora historii, Prezesa Pomorskiego Towarzystwa Historycznego o wygłoszenie laudacji.

dr Marek Łuczak - Komisarz policji, doktor historii, Prezes Pomorskiego Towarzystwa Historycznego – „Szanowny Panie Prezydencie, Panie Przewodniczący, Radni Rady Miasta, Laureaci Honorowego tytułu „Ambasador Szczecina” 2024, Szanowni Państwo i Drodzy goście,

Przypadł mi w udziale zaszczyt i przyjemność przedstawienia Państwu sylwetki tegorocznego laureata Honorowego Tytułu „Ambasador Szczecina” 2024 – Pana Andrzeja Łazowskiego.

Pozwolę sobie w skrócie przybliżyć niektóre aspekty z bogatej działalności.

Pan Andrzej Łazowski – szczecinianin, artysta-fotografik, działacz społeczny i kulturalny, wydawca, twórca i prezes zarządu Stowarzyszenia Czas Przestrzeń Tożsamość, członek Instytutu Niemiec i Europy Północnej.

Pan Andrzej jest absolwentem Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu - Wydziału Fotografii i Wydziału Komunikacji Multimedialnej. Jest twórcą i współtwórcą wielu projektów oraz inicjatyw. Pan Andrzej aktywnie uczestniczy w życiu szczecińskiego środowiska artystycznego, a także bardzo mocno angażuje się w działania towarzystw polsko-niemieckich w Brandenburgii i Meklemburgii. Nieustannie prowadzi działania na rzecz integracji polsko-niemieckiej.

Od 1997 roku prowadzi pracownię fotograficzną w Kamienicy Artystycznej przy ulicy Lenartowicza w Szczecinie. Od 30 lat bierze udział w wielu fotograficznych wystawach indywidualnych i zbiorowych w kraju i za granicą (w Austrii, Brazylii, Iranie, Hongkongu, Szwecji, Niemczech). Przedmiotem jego prac fotograficznych jest Szczecin, Pomorze Zachodnie i polsko-niemieckie pogranicze w ujęciu historycznym, kulturowym i społecznym.

Pan Andrzej ma na swoim koncie wiele wydawnictw realizowanych we współpracy z organizacjami pozarządowymi z Polski i Niemiec.

Z bogatego dorobku organizacyjnego, wydawniczego i artystycznego Andrzeja Łazowskiego chciałbym zwrócić uwagę na kilka moim zdaniem najważniejszych dla Szczecina projektów, realizowanych według jego pomysłu:

- Cykl wydawniczy BOS (Bałtyk, Odra, Szczecin). W ramach tego cyklu ukazały się dotąd trzy albumy poświęcone twórczości szczecińskich artystów plastyków: Erazma Kalwaryjskiego, Mariana Nyczki i Tadeusza Eysymonta.*
- Cykl wydawniczy „Czas Przestrzeń Tożsamość”. W ramach, którego powstały m.in. opracowania opisujące historię Nowego Warpna, Swobnicy, Stolca, Rzędzin, Łęgów, a także szczecińskiego Grabowa i Skolwina, jak również Wałów Chrobrego.*
- Projekt „Portrety Szczecinian”, realizowany przez Andrzeja Łazowskiego od ponad 30 lat. Jest on próbą stworzenia zbiorowego, wielopokoleniowego portretu mieszkańców Szczecina na przełomie XX i XXI wieku. To zasób zdjęć i informacji o portretowanych osobach, którymi autor dzielił się z publicznością na wielu wystawach, prezentowanych nie tylko w Szczecinie.*
- Projekt „Drzewko Pamięci”, realizowany przez Andrzeja od 2007 roku na Cmentarzu Centralnym w Szczecinie. W ramach projektu „Drzewko Pamięci”, każdego roku jesienią sadzone są na cmentarzu dęby pamięci, dedykowane ważnym dla miasta zmarłym osobom, pochowanym poza Szczecinem.*

Liczne Pańskie projekty i inicjatywy autorskie zasługują na najwyższe słowa uznania. Zostały one zauważone i docenione m.in. przyznana Nagrodą Artystyczną Miasta Szczecina w 1995 roku.

Pan Andrzej Łazowski bez wątpienia jest osobą wyjątkową i rozpoznawalną, zarówno w samym w Szczecinie, jak i na pograniczu polsko – niemieckim. Od wielu lat przynosi chlubę Miastu Szczecin sławiąc jego dobre imię w kraju i za granicą. Jego aktywne uczestnictwo w życiu Miasta, nieustanna praca na rzecz integracji polsko-niemieckiej przyczyniają się bezprecedensowo do promocji naszego miasta, jako kulturalnej stolicy regionu transgranicznego.

Szanowny Panie Andrzeju!

to dla mnie wielki honor i przyjemność, móc publicznie podziękować Panu za ogromny wkład w budowanie pozytywnego wizerunku Szczecina. Pana praca jest powodem do satysfakcji i dumy dla naszego miasta. Serdecznie gratuluję nadania tytułu honorowego „Ambasador Szczecina”. Życzę Panu wszelkiej pomyślności oraz realizacji swoich pasji i planów, zarówno tych osobistych, jak i zawodowych.”

Po wygłoszeniu laudacji Pan Piotr Krzystek - Prezydent Miasta złożył gratulacje i wręczył legitymację kwiaty, dyplom i ryngraf.

Andrzej Łazowski – podziękował za wyróżnienie.

Przystąpiono do rozpatrywania punktu 4 porządku obrad:

4. Zamknięcie obrad.

P. Bartnik – Przewodniczący obrad zaprosił wszystkich na o godzinę 12.00 pod Pomnik Czynu Polaków na uroczystość z okazji 79. Rocznicy przejęcia przez polską administrację zarządu nad Szczecinem oraz Dnia Pionierów Miasta Szczecin.

Następnie Przewodniczący obrad poprosił wszystkich o powstanie, a poczet sztandarowy o wyprowadzenie sztandaru Miasta.

Poczet sztandarowy wyprowadził sztandar Miasta.

P. Bartnik – Przewodniczący obrad poinformował, że porządek obrad sesji został wyczerpany i oświadczył, że zamyka I uroczystą sesję Rady Miasta Szczecin.

Przewodniczący obrad

Paweł Bartnik

Protokołowała:

Edyta Sowińska